

a incrementar en mucho nuestra capacidad de repoblar o de actuar sobre el monte.

Muchas gracias, señor presidente.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Passem a la següent pregunta que formula el Grup Parlamentari Nacionalista Unió Valenciana, concretament el seu Síndic, senyor Villalba, que té la paraula.

El senyor Villalba Chirivella:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, per al Grup Nacionalista Unió Valenciana un aspecte fonamental de la consolidació de l'estat de les autonomies, és la finançació de les mateixes. Per això preguntem al president del Consell: ¿quina és la política que pensa seguir el govern valencià per a la finançació òptima de la Comunitat Valenciana?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Villalba.

Senyor president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a contestar-li al senyor representant d'Unió Valenciana, que la Generalitat Valenciana, dins del marc constitucional i legal que en aquest moment tenim, des del punt de vista de la finançació autonòmica està en cadascuna de les sessions que s'ha plantejat del Consell de Política Fiscal i Financera, que és qui decideix en aquestes matèries fonamentalment, plantejant la necessitat de reformar la finançació autonòmica perquè no afecta d'igual manera a totes les comunitats autònomes. Però no l'afecta d'igual manera no perquè es tinga un interès especial en plantejar coses diferents per a les diferents comunitats autònomes, sinó fonamentalment per la penúria de capital públic que quan es van rebre transferències tenia aquesta comunitat autònoma.

És una circumstància històrica, no és que ens transferiren menys del que havien de transferir, que en algun cas és possible, sinó fonamentalment que hi havia poc a transferir perquè les actuacions públiques en aquesta comunitat havien sigut molt xicotetes en els anys anteriors. I en eixe sentit, nosaltres estem fent el possible per reprendre eixa situació i millorar-la.

Quines han sigut les propostes que hem fet? Doncs bàsicament, jo crec que han consistit fonamentalment en millorar la nostra finançació, que ha millorat en cadascuna de les vegades que s'ha tocat el tema de la finançació autonòmica, i procurar que hi haja un sistema definitiu que afecte fonamentalment d'una manera positiva a la Comunitat Valenciana. Com? Millorant la possibilitat de la Comunitat Valenciana de participar en els ingressos estatals, fent el possible perquè hi haja a més una corresponsabilitat fiscal que possibilita, des del nostre punt de vista, saber exactament el que passa fiscalment en aquesta comunitat. I responsabilitzant-se també si és necessari de la recaptació, i al mateix temps demanant que els ciutadans de tota Espanya siguen iguals als efectes de rebre els serveis mínims en temes tan importants com sanitat o educació, per exemple.

En aquest sentit estem demanant la igualació dels serveis per a tots els ciutadans. I per consegüent, això pot significar una possible millora molt important d'aquesta comunitat. I al mateix temps estem demanant corresponsabilitat que faça que la gestió adequada dels recursos i del sistema impositiu faça que l'esforç dels ciutadans valencians es transforme també en una millora en la seua finançació.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor Villalba.

El senyor Villalba Chirivella:

Senyor Lerma, què llàstima que açò no ho haguera dit vosté fa vuit anys. Perquè quan altres déiem algunes de les expressions que vosté ha manifestat ací, ens acusava poc menys, i membres hi ha en el seu grup, de voler trencar la Constitució i de voler desfer Espanya. Ja ens alegrem que vosté en aquests moments haja dit coses que nosaltres compartim, però que ja venim dient de fa molt de temps. De totes formes, a eixa declaració d'intencions que ha fet vosté, en què ens quedem? En un 15% d'IRPF transferit que s'ha quedat ací. ¿Què hem dit nosaltres per a aconseguir la incrementació d'eixe percentatge de cessió del 15% de l'IRPF? Nosaltres creem que no hi ha que perdre oportunitat. I vosté la tingué en el Senat recentment per a manifestar que el sistema de finançació de les comunitats autònomes no és satisfactori per a les aspiracions de la nostra comunitat.

Què hem dit? ¿Què s'ha fet en aquella comissió de treball que es va obrir com a conseqüència de l'última reunió del Consell Fiscal i Financer? El conseller anterior va dir que s'obria una comissió de treball. Què s'ha fet? ¿Quines propostes ha portat la Comunitat Valenciana a eixa comissió de treball? Si les han dit, les hauran dit en secret, perquè ni la cambra ni l'opinió pública les coneix. Nosaltres considerem que hem de seguir mantenint la proposta d'augmentar la corresponsabilitat fiscal amb l'objectiu últim d'aconseguir el concert econòmic, respectant que cada comunitat autònoma, si vol, s'aculla a ell. Nosaltres sí que volem. I per tant, insistim que la política del govern valencià deu ser seguir reclamant fins arribar a eixe sistema de finançació, que per a nosaltres és l'òptim, del concert econòmic.

I considerem que eixe model és l'òptim. Primera, perquè la Constitució el permet. Segona, perquè altres comunitats autònomes ja el tenen. Tercera, perquè els mateixos drets forals que puga tindre el País Basc i Navarra els tenim nosaltres, que també hem tingut una tradició foral tan llarga o més com la d'ells. Però és que, a més, si volem equiparar-nos als estats descentralitzats que com, per exemple, pot ser a Europa Alemanya o Suïssa, o en el món Canadà o Estats Units, ens hem de donar compte que som el país en què les despeses de comunitat autònoma via subvenció de l'estat, són els més elevats.

En aquests moments tots sabem que el 85% dels recursos que tenim les comunitats autònomes venen via subvenció de l'estat, quan en altres països, com per exemple, Suïssa o Alemanya, a Suïssa únicament la subvenció de l'estat és el 14% i a Alemanya el 13. I a Suïssa i a Alemanya econòmicament els va molt bé. Per tant, nosaltres creem que deu vosté, en representació de tots els valencians, seguir insistint en eixa major gestió i participació directa de la nostra recaptació. Proposem per tant, aquests concerts econòmics, no per mimetisme o similitud en altres comunitats, sinó perquè pensem que serien beneficiosos, no sols per a la Comunitat Valenciana, sinó també per a la resta de l'estat espanyol.

I això és important que ho tinguem en compte, perquè quan es parla de concerts econòmics hi ha qui veu les orelles al llop que estem parlant de trencar. No volem trencar res. Quan més productiva siga la Comunitat Valenciana més solidària podrà ser amb la resta de l'estat, perquè quan més riquesa generem més podrem redistribuir eixa riquesa. El que no podrem mai és redistribuir una riquesa que no ens permeten obtindre.

Per tant, senyor president, ha de ser vosté conscient que demà anem a debatre en la comissió d'Economia el PEV-III.

El PEV-III si no té recursos es convertix en literatura buida. L'única possibilitat que tenim, no sols de tindre recursos, sinó de destinar les partides de despeses a aquelles demandes que la socio-economia valenciana està dient que són les més adequades, és que puguem nosaltres tindre els recursos per nosaltres mateixos, i no estar constrenyits al caràcter finalista que les subvencions de l'estat estan dirigint-nos a la nostra política de despeses.

I vosté sap que això és una realitat, i quan estem parlant d'açò estem parlant en benefici de l'acció de govern i en benefici últim de l'economia valenciana, que és el que ens interessa.

Però a més, amb més recursos. Que el concert econòmic no és solament poder tindre més recursos, sinó disposar d'ells de manera lliure. Vosté i el seu govern podrien fer polítiques reals de superació de la crisi econòmica i que descendira la taxa d'atur en la nostra Comunitat, que com vosté sap segueix sent dos punts per dalt de la mitja de l'estat.

En concerts econòmics, per allò que significaria d'augment de pressupost i la possibilitat de destinar les partides de despesa allà on els valencians considerarem que foren les més adequades, podríem, sense cap ànim de fer demagogia, reduir un 30% la taxa de desocupació en la nostra Comunitat Valenciana.

Però és que a més a més eixos concerts econòmics impedirien que seguirem arrossegant el lastre que representa els 80.000 milions de deute que en estos moments té l'estat en la Comunitat Valenciana de distintes anualitats i per distintes conceptes. 80.000 milions de pessetes de deute reconeguts per la pròpia Conselleria de Economia, i que han generat, com a conseqüència de les operacions financeres que ens han obligat a fer, 7.000 milions d'interessos que hem hagut de detraure de les inversions reals de la producció i de la generació de riquesa, en detriment d'allò que significa una vertadera capacitat política i autonòmica.

Però és que a més a més, recentment, el propi conseller d'Economia ha tingut el valor de no signar la liquidació perquè a criteri d'ell l'estat volia regatejar-nos 1000 milions de pessetes, i això hem d'acabar-ho. Si volem consolidar la Comunitat Valenciana, si volem que l'autonomia política vinga acompanyada d'una autonomia financera, sense la qual és impossible tindre-la, vosté ha de ser més valent i més decidit a l'hora de modificar o de demanar que es modifique eixe sistema.

Però és que a més a més, senyor Lerma...

El senyor president:

Senyor Villalba, vaja acabant.

El senyor Villalba Chirivella:

Acabe. Sé segur que vosté està d'acord amb allò que jo he dit, perquè vosté en el discurs que tenia per a llegir en el Senat deia textualment: «No puc entendre quin és el greu problema que es denuncia en la transferència del 15% del IRPF. És ben senzill; en lloc que l'estat cobre i després ens done els diners, és millor que cadascú cobre per si mateix. No veig la gravetat del problema; es la millor solució».

Però això que vosté tenia escrit en el discurs no ho va llegir, i eixe és el problema de vosté, que sabent el que vol i el que necessita el poble valencià fa massa renunciacions i deixa massa coses per dir.

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Villalba.
Senyor president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

No té vosté raó en allò que planteja, no per res sinó que no ho vaig llegir perquè la limitació del temps de les intervencions em feia haver d'acurtar el discurs. Si haguera sigut tot el temps per a nosaltres no tinga cap dubte que ho haguera dit, però no tinc inconvenient en ratificar les paraules que vosté ha dit, jo no les recorde de memòria, però les compartisc, efectivament.

I, efectivament, jo crec que l'eix de la meua intervenció va ser exactament eixe a més, insistir en què es parla molt de solidaritat, parlen molt de solidaritat els que ja tenen molta, i hi ha qui no té tanta i pel contrari no diu massa. En eixe sentit jo crec que d'alguna manera cal intervindre per tal de solucionar el problema del nou model de financiació.

No té vosté raó en allò que planteja respecte que ja ve dient estes coses fa molt de temps. El que sí que ve dient des de fa molt de temps, i afortunadament ha anat perfeccionant la fórmula, és que vol el concert econòmic, i això jo li he dit sempre que era un tema que requeria una reforma de la Constitució, però eixe, evidentment, no és l'únic argument.

La reforma de la Constitució per al tema del concert econòmic, evidentment no es va a produir perquè no hi ha cap consens en eixa matèria en cap partit d'Espanya, i naturalment és impossible, però al mateix temps li vull dir una altra cosa que també crec que és important, no seria el problema la reforma de la Constitució, amb cupo o sense cupo, amb concert o sense concert, allò important no és la fórmula de financiació, sinó el que toque pagar, i conseqüentment pot haver comunitats autònomes amb cupo que resulta —i de fet li puc posar un exemple concret, malgrat que els temes de la finançació són molt complexos sempre i no són per a debatre en unes preguntes tan curtes com estes—, li puc dir: la renda familiar disponible en esta Comunitat és superior al PIB d'esta Comunitat, aproximadament segons els anys, però en els últims 103 és el PIB, 103% respecte a la mitja nacional, 106% és la renda familiar disponible.

Què vol dir això? que vosté farà els càlculs que vulga i hi hauran moltes coses en les quals eixirem perdent, però finalment l'aportació pública de l'estat a esta Comunitat Autònoma fa, amb les limitacions que vosté vulga, que estem 3 punts per damunt del PIB de la mitja nacional, i 6 punts per damunt en els diners que la gent té en sa casa, de la mitja nacional. Vull dir-se que es reben transferències netes a esta Comunitat.

Quin és el cas d'una comunitat foral com Navarra? Doncs d'acord amb els últims estudis jo crec recordar, la xifra pot ser dubtosa, però no la diferència, que la renda familiar disponible és menor, en prop de 10 punts, crec recordar, al PIB de la comunitat Navarra. És dir, que teòricament Navarra cedeix al conjunt de l'estat, a la política de solidaritat, quasi 10 punts del que és el seu PIB. Naturalment, això ja deixa en evidència allò que vosté ha plantejat respecte al tema del concert.

Però respecte al tema de la finançació jo li vull dir que esta Generalitat seguirà insistint, i crec que en bastant èxit, en allò que cal canviar i millorar el sistema de finançació, no globalment sinó per allò que respecta a esta comunitat autònoma. I, com ho farà? Doncs, jo crec que hi ha proves evidents de què hem tingut un èxit important, perquè els compromisos que va assumir el Govern en l'anterior sistema de finançació —que ja pujarem... la comunitat autònoma que més pujà en matèria de finançació autonòmica— va ser a més crear una comissió d'experts per a estudiar les noves fórmules i com estava funcionant esta.

Eixa comissió d'experts, crec recordar, que formen quatre de tota Espanya, un dels quals és un valencià, que naturalment encara no ha emés el seu dictamen perquè té previst la seua emissió a final, crec, que d'este any, i per consegüent no és que

siga secreta, és que encara no han acabat el treball. Hem conegut alguna de les conclusions possibles perquè han sigut fetes públiques, encara que no citades expressament en el debat de les autonomies del Senat. Hem conegut algunes de les vies a traves de les quals s'està treballant.

I en eixe sentit li puc dir que d'allò que jo conec, naturalment, que no és tot perquè no s'ha fet públic, estem en un bon camí per a intentar millorar la participació de les comunitats autònomes en la gestió i en l'agència estatal, i també la nostra participació en tot el tema del nou repartiment de la finançació.

Eixe és un element que jo crec que...

El senyor president:

Senyor president, vaja acabant, per favor.

El senyor president del Consell:

... ens ha d'omplir d'esperança, encara que, naturalment, no s'ha acabat el tema.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies.

(*Inoïble*)...formular la pregunta d'Esquerra Unida, en representació del grup té la paraula el síndic senyor Taberner.

El senyor Taberner i Ferrer:

Gràcies, senyor president.

Senyor president del Consell, com és públic les darreres dades sobre l'evolució de l'ocupació al País Valencià, en concret les referides al mes d'agost, mostren un augment de les persones desocupades al nostre país. El País Valencià és l'única comunitat que en eixe mes d'agost veu com augmenta la taxa de desocupació.

Tenint en compte la gravetat, per desgràcia, persistent, de l'atur al nostre territori, nosaltres creem que davant eixa situació s'hauria de prendre mesures, no les ordinàries, no les de continuar amb allò que s'ha estat fent fins ara, sinó mesures que vingueren a intentar corregir eixa situació. I per tant, la pregunta que formulem és quines mides pensen adoptar per a intentar corregir en aquest exercici aquesta tendència?, i quines mesures pressupostàries d'aquest i de posteriors exercicis preveu adoptar al respecte?

Gràcies, senyor president.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Taberner.
 Senyor president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies.

Moltes gràcies, senyor Taberner.

Se refereix la seua pregunta a mesures en aquest exercici pressupostari, obviament si he entés bé. Obviament les mesures que hem de prendre en este exercici pressupostari estan preses ja, perquè queda molt poc de temps per a acabar este exercici pressupostari, però li puc dir, en qualsevol cas, que les mesures que en este exercici pressupuestari pensava posar damunt de la taula la Generalitat Valenciana les va parlar en el moment en què es va començar el greu problema de la crisi i es va aguditzar ací, avançant-se fins i tot als esdeveniments que venien. Les va començar a exercitar i a pactar amb els agents socials la Generalitat Valenciana en allò que s'anomenà Pacte per l'ocupació, la productivitat i la competitivitat, i les va signar amb UGT, amb Comissions Obreres i amb la patronal valenciana, que van estar d'acord en què les mesures que s'havien de prendre eren efectivament les que s'estaven prenent.

I eixe sentit li vull afegir, a més a més, que les mesures que es van a prendre per als pròxims anys estan també ja pactades i signades amb els sindicats i amb la patronal, per tal de fer allò possible perquè continuen avançant en eixa línia, que és una línia certament positiva.

Parla vosté de les últimes dades. Les últimes xifres de l'atur, i evidentment s'ha fixat vosté en les xifres d'atur del mes d'agost. Naturalment vosté sap perfectament que les xifres d'un mes, i un mes tan atípic com el mes d'agost no són gens significatives dintre del conjunt del que està ocorrent en l'últim any, i per tant, naturalment són xifres no qüestionables però sí xifres que s'han d'agafar amb una relativa tranquil·litat i fer comparacions d'un període molt més llarg.

Però en qualsevol cas, mesures concretes que pensa adoptar la Generalitat Valenciana són dues que es veuran prompte, de caràcter genèric, que es veuran prompte en la presentació dels pressupostos. Per un costat, intentar fomentar les activitats productives, i en eixe sentit donarem complida mostra en els pressupostos que presentarem, i per un altre costat millorar la qualificació de les nostres persones, de la nostra mà d'obra.

I en eixe sentit també han pogut vostés sentir, i hi ha una anticipació del que suposa la nova educació, i també del que suposa la formació professional, i les nostres universitats, i sense cap de dubte podran veure concretades les dues mesures.

I intentarem fer allò possible per tal que els col·lectius més afectats per l'atur tinguen una possibilitat de treballar, bé qualificant-se més adequadament, bé facilitant-los la possibilitat de crear les seues pròpies empreses.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies.
 Senyor Taberner.

El senyor Taberner i Ferrer:

Gràcies, senyor president.

Senyor Lerma, jo crec que no és adequat excusar-se en un acord important que va tindre el Consell de la Generalitat amb els agents socials, perquè al final el responsable de la política econòmica i pressupostària la té el Consell que vosté presideix, i una altra cosa és que els agents socials, empresaris i sindicats, en la seua perspectiva acorden en un moment determinat qüestions sense dubtes importants.

Però, fins i tot, per damunt d'eixa consideració, jo li diria que la realitat és molt tossuda, perquè malgrat eixe acord, si malgrat eixe acord no millora la situació, o és que les mesures no eren adequades, o és que les mesures eren insuficients. I per tant jo crec que sense cap tipus de dramatisme, doncs cal constatar que la situació no és bona, i que si des del Consell de la Generalitat es pot fer alguna cosa, que jo crec que sí que és pot fer, i més d'allò que a vegades volem manifestar, doncs, cal fer-ho, cal fer-ho.

I agost potser un més atípic, tan atípic com que és el mes en el qual, per exemple, es dona major activitat en el sector i en el ram de l'hosteleria, i este any especialment en el País Valencià el turisme ha estat un any excel·lent, i per tant això hauria d'haver provocat, si més no, ocupacions de caràcter temporal, però moltíssimes ocupacions de caràcter temporal que vingueren a compensar la destrucció d'altres sectors. I malgrat tot això en el mes d'agost augmenta la desocupació, i som l'única comunitat autònoma en la qual augmenta la desocupació.

Que es poden fer algunes coses amb el pressupost d'enguany? Jo crec que es poden fer algunes coses, senyor Lerma. El senyor conseller d'Economia i Hisenda m'imagina que al tornar de vacances haurà passat la circular corresponent a cada conselleria per tal de veure com van tancant ja l'exercici